

3.3%. Три са групите инвалиди. Към първа група спадат лицата с призната I група инвалидност, или с над 90% загубена работоспособност. Към момента на преброяването 91 хил. лица (34.2%) са заявили, че имат документ за тази група. Най-голям е броят и дялът на лицата с II група инвалидност, или със загубена работоспособност между 71 и 90% (106 хил. души, или 39.8%). Всеки четвърти инвалид се отнася към III група, или е със загубена работоспособност от 50 до 70%.

Дялът на инвалидите сред двата пола е приблизително еднакъв, а дялът им сред градското и селското население съответства на структурата на населението по признака "местоживеене" - 65.4% живеят в градовете, а останалите - в селата. Но интензитетът на инвалидност е по-висок сред селското население. На всеки 1000 души селско население с една от трите групи инвалидност са 37 души срещу 32 сред градското население.

Не се установяват съществени различия по степен на инвалидност в зависимост от местоживеенето и пола на инвалидите.

ВЪТРЕШНА МИГРАЦИЯ

Вътрешната миграция на населението е един от основните фактори, обуславящи броя на населението в градовете и селата, в кметствата, общините и областите.

При предходните десетгодишни периоди между преброяванията броят на мигриралите лица е значителен. Така през периода 1966-1975 г. са мигрирали 1 млн. 304 хил. души, а през периода 1976-1985 г. - 711 хил. души, които представляват 8.0% от населението към 4.12.1985 г. През периода 1986-1992 г. мигрират 346 хил. души (4.1%). Слабо увеличение на вътрешната миграция се установява за периода между последните две преброявания, през който са мигрирали общо 399 хил. души, или 5.0% от населението към 1.03.2001 г. Тези факти са убедително доказателство, че през последните 20 години постепенно бурните вътрешномиграционни процеси, характерни за 50-те и 60-те години, започват да губят своята сила и роля. Една от основните причини за това е променената демографска картина в българските села. Броят на населението в тях постоянно намалява, като при това то е с влошена възрастова структура. Намалява силно дялът на младите в селата, а, както е известно, те са най-мобилната част от населението. Оказа се, че отпадането на административните ограничения за свободен избор на местоживеене на хората не доведе до предполагаемия "бум" в преселванията вътре в рамките на страната. Една от причините за това са ограничените възможности на пазара на работната сила, поради което много хора търсят реализация извън границите на страната. Това е причината за тихването на вътрешната миграция да се съпровожда с непознатата досега по размери и осъществена за кратки срокове външна емиграция.

Интензитетът на вътрешната миграция през периода между последните две преброявания е 50.0 на хиляда. В сравнение с предишния седемгодишен период (1986-1992 г.) интензитетът се е увеличил с 9.3 пункта, но в сравнение с периода 1966-1975 г. е намалял трикратно.